

Chốn Xưa

^Thơ : Tưởng Dung

Nhạc : Nguyễn Phan

Dịu Dặt

Mưa xa nguồn mưa rơi miên man. Có về qua chốn cũ biệt

ngàn. Tôi đứng bên kia đời biển động. Nghe chập chùng nỗi nhớ mênh

mông. Mây xa trời mây trôi bơ vơ. Gió hắt hiu nên úa môi

cười. Nắng có còn vàng sân năm đó. Soi bóng người tôi, những giờ

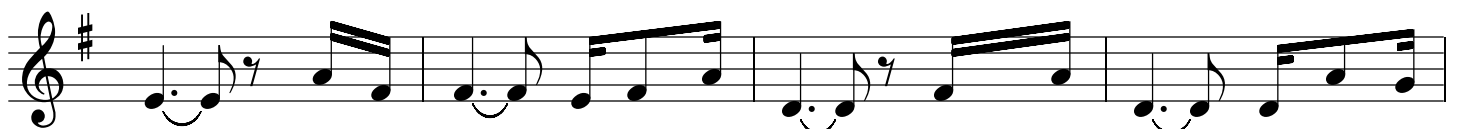
chơi? Xa mất rồi trên con đường xưa. Áo trắng bay vành nón nghiêng

đùa. Đường thay tên nên đường xa lạ. Biết đâu tìm những tháng ngày

qua! Tôi xa người, buồn như tiếng ve. Nỉ non vang trong gió trưa

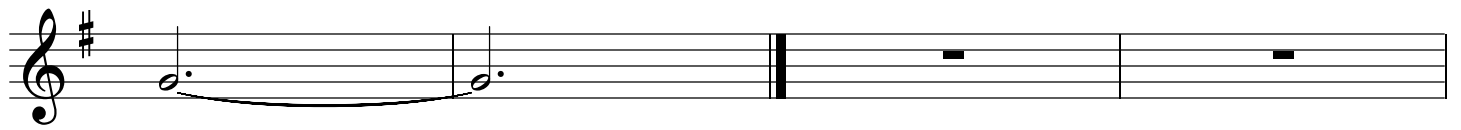
hè. Tóc thổi bay, bờ vai nắng gội. Nghiêng xuống đời, một bóng đơn

cô! Trăng xa mùa, cho đêm cô liêu. Tiếng đàn xưa đã tắt trong

chiều. Chỗ ngồi quen còn ai ngóng đợi. Giấc mơ đời đã khép người

ơi!